

Månadsrosor eller tolf
svenska scener i
kopparstick, med ett
poem för hvarj...

81 A Br. 1830

National Library
of Sweden

*Vitt Poem
Världen. Poem
(Pn)*
MÅNADSROSOR,

eller

Öfver Swenska Scener

i kopparstick,

Med ett Poem för hvarje gravyr.

**STOCKHOLM,
ELMÄNS & GRANBERGS TRYCKERI,
1830.**

Blaga till Ahnau...

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

STOCKHOLM

1811

NYÅRET.

Mel.: Vi hälse dig fredliga flagga.

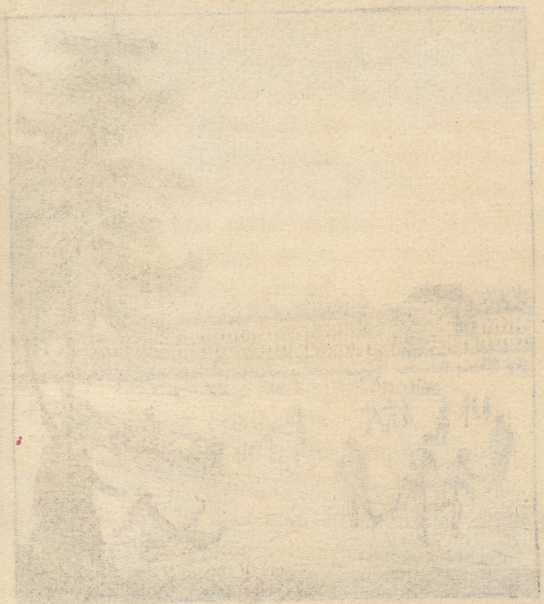
Bland Nyårets skänker så gerna
Vårt öga vill leta en stjerna,
Som lyser i vandringens lopp.
Hvad kallas den stjernan, J Bröder?
Hvar finns hon? I Norr eller Söder?
Hvad tid och hvad stund går hon opp?

Så hören då svaret, god vänner.
Den stjernan en hvar af Er känner,
Och *Hoppet* hon nämnes vid namn,
En hvar, hvilken lefver i tiden,
Han vaggar, trots stormen och striden,
En stråle deraf i sin famn.

Så länge man hoppas och önskar,
Förskönar sig lifvet och grönskar,
Och doft från sin blomstengel ger,
Så länge man hoppas, en fridens

Lycksaliga dröm öfver tidens
Förrinnande flod sväfvar ner.

Så nalkas, o hopp! Låt oss ana
Din ynnest, och sänd på vår bana
En ros ur din flygande lock.
Om verklighet sedan ej blommor,
Om derpå ej ses någon sommar,
Hvad gör det, — vi hoppades dock.

... ..
... ..

*Yngling' lätt på isen gör du färden,
Men ej lika lätt igenom verlden.*

SKRIDSKOFARTEN.

Mel. : Bläsen nu alla etc.

Snödrifvan seglar
På isarnas speglar,
Ilar fort.

Nordan sätter reglar
För böljans port.
Stjernorna simma,
Försilfrade strimma

Uti skyn,
Norrskan blänka, glimma
Kring himlabryn.

Skynda, du raska tropp,
Skynda i språng och hopp,

Ut på det blanka med klingande stålskon i galopp!
Milen mät i en sekund
På stund.

Bjellrorna klinga,
Och trafvare springa

Par vid par:
Bergena, de ringa
Sitt återsvar;
Hvita stå träden,
Och muntert i släden
Flickan ler,
Gossar hurtigt träden
På böljan ner!
Der hvarest vägen flöt,
Jullen i famnen slöt
Henne, den Hulda, o risten i böljans hvita sköt,
I dess klara spegelfamn,
Dess namn.

Einmal hat der Herr
sich auch nicht mehr zu sehen

*Flicka gläd dig i din vår,
Snart utom nöjets krets du står.*

DANSEN.

Lyckliga dagar, då ungdomen kransar
Locken med blommor i festliga nöjen,
Tiden i famnen blott vaggar oss löjen,
Gossen med flickan i oskuldens dansar
Jollrar, och njuter den flyende tiden!
Fort ila åren, och sorgerna komma,
Parcerna vredgade hvälfva sin slända,
Mödor oss nalkas, förut icke kända;
Ack! ifrån kinden snart faller hvar blomma,
Och ifrån hjertat den skönaste: *friden*.

Njuten då stunden, oskyldiga hjertan!
Plocken Er rosor i ungdomens vårar!
Ack, med sitt törne snart sårar oss smärtan,
Ögat, nyss leende, smälter i tårar.
Barndomens eden ej mer sig förklarar.
Njuten den flyende ton från sekunden!
Virflen i dansen på fröjdernas vingar!
Snart detta samljud från hjertat förklingar,

Bytes i skärande missljud kring runden,
Dem intet älskande echo besvarar.

Vakten Er dock, ty en gosse med båga
Sväfvar osynligen med Er i ringen.
Vips, förr'n J veten, han tänder en låga,
Hvem kan den hämma? Ack, ingen, ack, ingen.
Låten till dygd eder ungdomstid dana,
Varsamt gån fram uppå nöjenas bana.
Dygdernas glans är den skönaste glansen.
Kommer se'n Amor med Gracernas skara,
Hjertligt välkommen må Guden då vara.
Oskuld i kärlek är skönaste kransen?

WEDERVYDEN.

Den stryge Nordmand, hvad du østlig er,
Som går mig iagten her, og fiskeren derin.

*Du stygge Nordanvind! hvad du ohöflig är,
Som gör mig Chapeau-bas och flickorna besvär.*

NORDANVINDEN.

Säll den som får
Sitta vid spis,
När stormvinden går
Öfver milslång is,
Och jagar och tvingar
Den luftiga snön,
Att dansa på sjön.

Lugnast att då
Få i ett lag
Vänner gå,
Dansa och skratta,
Bägaren fatta,
Och glömma dervid
All oro och strid.

Skalderna må
Prisa vår Nord,
Dess vintrar, som så

Liljor på jord,
Jag helst från min ruta
Spektaklet vill njuta,
Af liljornas glans
Och drifvornas dans.

Dock — plågan är kort,
Snart vinter och snö
Af vårn jagas bort
Och bytes i tö.
Och bäckarna brusa,
Och vindarne susa,
Och gullvifvor små
På tufvorna stå.

THE GREAT HALL

the great hall for the purpose of
the hall for the purpose of

*Hos glädjens Skald har drufvans milda gud
Oss bjudit fira Maj i blomsterskrud.*

FÖRSTA MAJ.

Hurra, hurra!

Låt oss surra

Låt oss dricka

Kärlekens och nöjets skål!

Rosenflicka,

Maj med kransen

Gladt i dansen

Flyg med våren din gemål.

Kulna tiden

Är förliden,

Ängens drifva,

Fjelllets is och skogens köld.

Solens skifva

Åter blänker.

Purpur stänker

På hvar böljas blåa sköld.

Dansa, dansa,

Och bekransa

Fagra gossen,
Unga vårens glada Gud,
Himlablossen,
Sol och Måne,
Festen låne
Sitt behag, sin glitterskrud.

Gack att kyssa,
Vagga, vyssa
Ömt i famnen
Älsklingen, din trogna vän.
Snart i hamnen,
Tiden tvingar,
Och ej bringar
Någon glädje mer igen.

These are the names of the
places in the State of New York

*Denna fest har allmänt välbehag
Hurra! det är JOHANS glada dag!*

MIDSOMMAR-DAGEN.

Mel.: Bevare Gud vår Kung.

Anyo sommarns sol
Bestrålar Nordens pol
Vid foglars ljud.
Hvar tufva liljor bär,
Och glädjen qvistar skär,
Och Floras stod beklär
Med blommors skrud.

I asp och lönn och lind
Lätt susar sommarns vind,
Så mild, så sval.
Och böljan är så klar.
Skalkaktigt fjäriln far
Med gyllne vingars par
Från dal till dal.

Nu bygdens hela lag
Församlas denna dag
Till lek och dans.

Violen muntert går
Det silfverhvita hår
Så väl som rosig vår
Bär högtids krans.

Och ögat blickar fröjd.
En suck till himlens höjd
Går ödmjukt fram:
Med bön, att Herrans hand
Må skydda Kung och Land,
Och fläta fridens band
Kring Manhems stam.

Att kärlek, fröjd och lust,
Och trefnad, korn och must
Må spridas kring!
Att alla Svea män
Kring Svea-Konungen
Må knyta, vän vid vän,
En trofast ring!

5

myt först och sen för migden för
Ja kiltorn och mig debet

*Ja källar'n och min lada
mig tröst och lön för mödan ger &c.*

SLOTTER-VISA. 7 1

När daggperlor stänka
På blad och på knopp,
Och liarne blänka
Mot solstrålen opp,
Då samlas vår tropp.

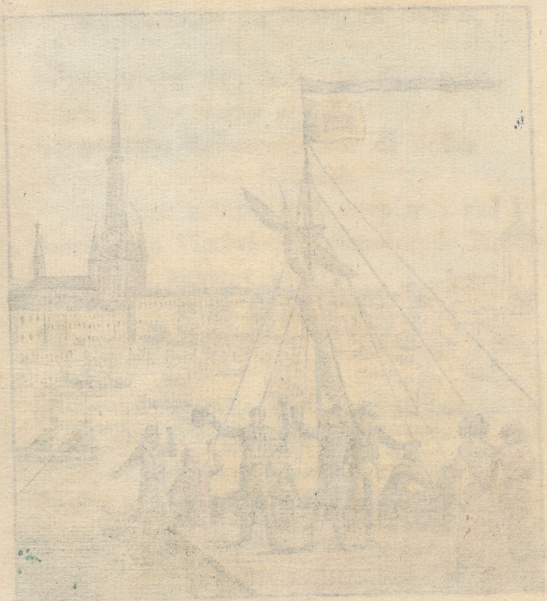
Och liljan, den engeln,
Och rosen, så vek,
På nickande stengeln
För liarnes smek,
Blir vissnad och blek.

Hvad klagar du lilla
På tufvan? Ej tro
Vi vilja dig illa.
Blif kvar i din ro
Med barnen i bo.

Fort unga och gamla,
Nu skynden Er snällt

I ladan att samla
De vålmar, vi ställt
På grönskande fält.

Se'n ta vi vår skada
För mödan igen.
Vi tömma, så glada,
Vår kanna, och den
I botten, som män.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

*Svearne fordomdags drucko ur horn,
Togo in Städer, Wallar och Torn;*

SVEARNE.

Mel.: Hej Musikanter gen Valthornen väder m. m.

Svearne ser du, fast icke de fordna,
Samlade här denna stund,
Längst utåt Riddarefjärden de ordna
Skeppen i trofast förbund.
Se, hvilken mängd utaf vimplar i rad!
Lösen från Chefsskeppet dundrande blossar,
Man ankaret lossar.
De hurtiga gossar
På fuktiga tåget bege sig åstad.

Lycka på resan! Välkomne tillbaka
Snart från Er glädtiga färd!
Låten i natten raketerna spraka,
Skaka den Stockholmska verld,
Eldsolar dansa i rosenröd skrud,
Stjerner i luftrymden stiga och falla,
I ljusfloder svalla
Och stranden genskalla
Af valthorns musik och trumpeternas ljud!

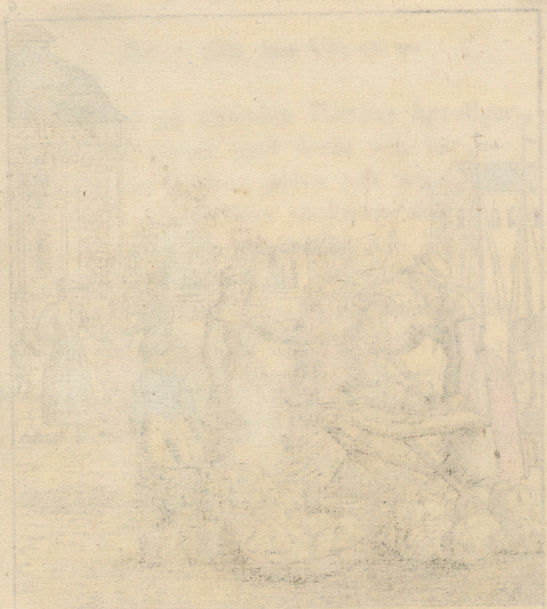
Skulle ock morgonens lockande strimma
Fängsla på böljan Er qvar,
Låten i strålarne vindrufvan simma,
Purpurröd, doftrik och klar.
Dricken en skål för vårt fädernesland,
Hurra för Manhem, dess älskade bygder,
Dess urgamla dygder,
Och fädernebrygder,
Och blåögda flickan, som väntar på stran

ma

,
ler,

and

T-

Wissenschaften zum Zweck der
Förderung der Wissenschaften in

*Wälsignelsen från landet här
I fyllda korgar synlig är.*

FRUKTTIDEN.

Mel.: Ulla, mia Ulla m. m.

Axprydd på stranden Pomona uppstiger,
Förklädet rågadt med frukt och bär,
Räcker sin gyllene gåfva och niger,
Doftande klasar från rankorna skär,
Fliten och mödorna önskar hon löna,
Der sina skänker fram hon ställt,
Önskar vår höstdag med frugter bekröna
Från hvar't fält.

Detta klara äpple, känn hur lent och mjukt;
Det smaken ljuft berusar.

Se, de fulla qvistar, märk den friska lukt
Af årets frukt!

Och de röda drufvor
På sin lägerstad,

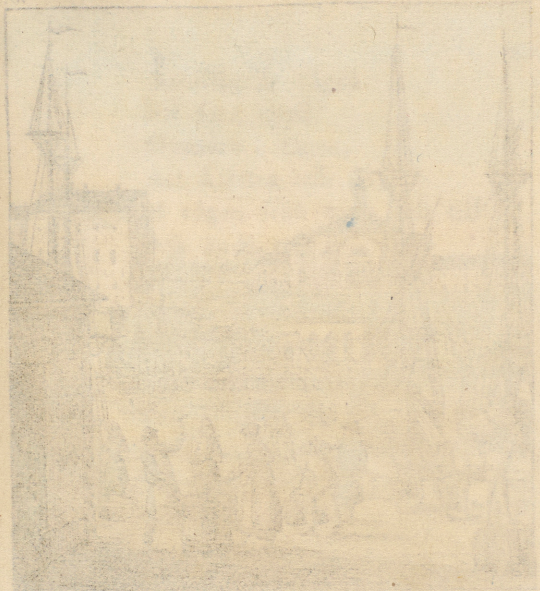
Hvilka pryda markens tufvor,
Rad i rad.

Se, det klara äpplet, kronan af vår frukt,
Hur friskt! hur mjukt! Hvad herrlig lukt.

Blomman är skördad, men frukten står åter
Sommaren bär inga kransar mer,
Göken i lunden ej höra sig låter,
Han till den sydliga nejd sig beger.
Rikt öfver landet välsignelsen flödar,
Resen åt Ceres altar opp!
Dansa omkring hennes mognade skördar,
Glada tropp!
Detta klara äpple m. m.

r äte

11

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

*Den var en stor ovanlig man,
Som först en väg på hafvet fann.*

SJÖMANSSÅNG.

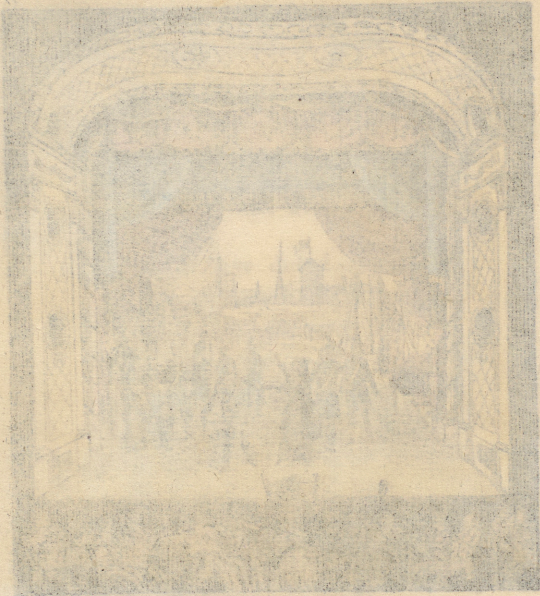
Lustig är vågen
Att fara uppå.
Muntert i tågen,
Att klättra och gå,
Sköljas af vågen från topp och till tå
Och ändå stå.

Hurtig är färden
På gungande blå,
Lätt är mig verlden,
Fast klippor der stå.
Hotar mig döden, välan må han då
Sitt byte få.

Vekliga hjertan
Förskräcka det blå,
Fröjden som smärtan,
Ej skiljas, de två,

Liksom på hafvet, på landet också
De med oss gå:

Spänn då din vingel
Hej lustigt lät gå,
Du hafsbölja klinge,
Din sång i det blå!
Efter en lefnad af mödor, också
Vi hvila få.

GUSTAV VASA

1561. In diesem Jahre ward die Schloßkirche zu
Uppsala erbauet, die noch zu sehen ist.

GUSTAF VASA.

C.G. I morgon denna hand i Stockholm väntar dig.
 G.V. Ja, hämnad eller död, du där skall finna mig.

GUSTAF VASA.

Sjung Svea, o sjung
Om Vasarnes kung,
Som krossat din boja,
Gaf tanken sin dag,
Och frihet och lag
Åt slott och åt koja.

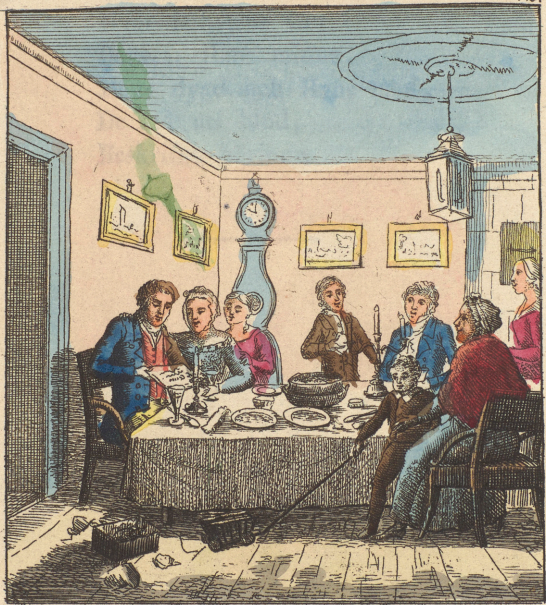
Mörkt var det i Nord,
Och våldsmakt och mord
Dess lösen för dagen.
Han kom, det blef ljus.
Han kom, och i grus
Straxt hydran låg slagen.

Med honom gick opp
Ett skönare hopp
För Skandiska jorden.
Den frihet, vi ärft,
Hans vishet förvärf
Åt lyckliga Norden.

Och derföre än
Hvar frihetens vän
Bevarar Hans minne,
Hans dygd och Hans mod,
De stå uti blod,
Beskrifna härinne.

Sollte Barchin. die Stadt nicht sein
 Hätte nicht der die für Barchin.

*Sälla Barndom! du skall alltid finna
Högsta fröjd där Jul-ljus klarast brinna.*

JULEN.

Mödorna rasta.

Nöjenas högtid begynnes i Nord.

Stjernorna kasta

Vänliga strålar på snöbetäckt jord.

Bjellrorna ringa.

Bägarne klinga.

Julljus och bullar bepryda hvart bord.

Förfäders lekar

Följa hvarandra från dag och till dag,

Flickan ej nekar

Längre att gifva en pantkyss i lag.

Tusende nöjen,

Gåtor och löjen

Växla med festliga dansars behag.

Grånade locken,

Snöhvita hjessan, här flyger så gladt

Med uti flocken,

Ungdomens flock under skämtande skratt.

Åren förglömmar,
Bägaren tömmer,
Grundar på hundrade upptåg och spratt.

Julen man firar,
Oskuld och kärlek ledsaga hvarann.
Gästfrihet virar
Kransen kring bägaren, man ifrån man.
Allt är förtroligt,
Hjertligt och roligt,
Glädjen i hjertat okonstlad och sann.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

